

Inspreektekst commissievergadering – AZC Boekelsedijk

Geachte voorzitter en commissieleden,

Mijn naam is ... en ik woon samen met mijn man en ... kinderen op korte afstand van het beoogde AZC aan de Boekelsedijk in Uden.

Ik ben hier vandaag omdat ik me zorgen maak. Niet uit haat of onwil tegenover mensen die onze hulp nodig hebben, maar vanuit bezorgdheid over de veiligheid van onze jeugd en de leefbaarheid in onze wijk.

Wij wonen in een rustige en kindvriendelijke wijk. Volkel-West is een buurt waar kinderen veilig buiten kunnen spelen. De sociale controle is groot: buren kennen elkaar en houden een oogje in het zeil. Dankzij die sociale controle krijgen kinderen in onze wijk nog de vrijheid om zelfstandig naar buiten te gaan – om te spelen, te ontdekken en te bewegen. De gemeente Maashorst streeft er met Missie Maashorst naar dat in onze gemeente kinderen opgroeien die veel in beweging zijn. Dat is precies wat er in onze wijk gebeurt. De kinderen spelen veel buiten en bewegen veel.

Maar wat gebeurt er straks als er op enkele honderden meters afstand een AZC komt met 300 veelal alleenstaande mannen? Wat als kinderen zich niet meer veilig voelen buiten? Of als ouders hun kinderen niet meer met een gerust hart alleen naar de speeltuin durven te laten gaan? Dan verdwijnt die vrijheid. Dan verdwijnt dat speelse, vrije karakter van onze buurt.

Uit Belgisch onderzoek blijkt zelfs dat kinderen bewust minder gaan buitenspelen wanneer ze in contact komen met mensen die ze als 'vreemd' of 'eng' ervaren. Als zulke mensen in hun beleving bij de buurt gaan horen – of als er zelfs negatieve ervaringen zijn – heeft dat directe gevolgen voor hun speelgedrag. (Bron: Sociaal.net – “Hoe redden we het buitenspelen?”)

Dus ongeacht of de veiligheid van onze kinderen in het geding is, verandert er wél iets fundamenteels: kinderen zullen zich minder vrij voelen, ouders zullen voorzichtiger worden. En het gevolg? Minder buitenspelen en minder bewegen. Is dat wat we willen?

Daarnaast maak ik me ernstig zorgen om de veiligheid op de Boekelsedijk. Die weg is voor de jeugd van cruciaal belang. Elke dag fietsen daar honderden jongeren: vanuit Uden-Zuid, Volkel en Boekel naar de middelbare scholen en naar de sportclubs. Veel van die kinderen zijn jong, en gaan in hun eentje of in kleine groepjes op pad. De Boekelsedijk is een weg die nu soms al als onveilig wordt ervaren. Ik weet dat, want ik ben er zelf opgegroeid. Ik heb daar als kind vaak met een naar gevoel gefietst, zeker als het donker was. Het is een weg met nauwelijks huizen en veel bomen.

Als daar straks 300 mensen naast wonen – waarvan je niet weet wie het zijn, waar ze vandaan komen of wat hun achtergrond is – dan kun je niet verwachten dat jongeren zich daar nog veilig voelen. En willen we echt dat honderden jongeren zich niet meer veilig voelen op de route die zij dagelijks gebruiken?

Ik begrijp dat er oplossingen gezocht moeten worden voor de opvang van asielzoekers. Maar ik vraag u dringend om nog eens goed na te denken over de locatie.

Het mag niet ten koste gaan van het gevoel van veiligheid van onze kinderen.

Niet op een plek waar zoveel jeugd dagelijks langs moet.

En dus niet aan de Boekelsedijk.

Dank u wel.